

Vlicken (t'samen), bijeenaaijen, lappen. Jes. 64, 20: 'een kleet van lompen en lappen t' samen gevlickt.' Bij Kil. *Flicken*, suere, consuere, sarcire, doch als uit het "Ger. Sax. Sicamb." ontleend. 't Is het hoogd. *flicken*, dat dezelfde beteekenis heeft, van *flicke*, *fleck*, lap, stuk stof, ook bij ons in gemeenzamen stijl gebruikelijk voor *oplappen*, *opschikken*. Westerbaen, Ged. II. 141, spreekt van godgeleerden:

Die maer een woort ryf ses van heele texten flicken.
d. i. zamenlappen, zamenflantsen; en Huygens, I. 298:

*Danck hebbe 't soet behulp van afgestorven Wijzen:
Die heb ick uyt haer graf doen spreken t' mijner
baet,*

*En van haer' lappen my een feestelick gewaet
Geflickt en omgedaen: —*

Fokko, Verz. der Werken, IV. 186: *waarom (de jongelingen) ook met bloemen, kransen en zalcen opgeflickt en gemneerd werden.*

Het boven vermelde *flicke* is bij ons niet geheel onbekend. 't Is in 't hoogd. ook voor eene zijde spek gangbaar, en dus heeft de Teuthonista "Vlyck of zijle specks." Doch er is nog een ander vlick, Kausler, Denkm. II. 401:

*Van den bogen ende vliken,
Die smeinschen hoghe herte doen wieken,
Entie wonden heymelike,
Daer met so condi sekerlike
Vroedelike scieten mede,
Dan noit die God van Minnen dede.*

Van Velthem, fol. 238:

*Si scoten vier, dat gerne ontstac,
Met vliekon die gesplinter waren,
Die clincten alse gespannen snaren*

Die clincten alse gespannen snaren

Daer zi an de wande vlogen.

d. i. pijlen, schichten, in 't oudfr. *flic*, *flique*, *flich*, *fliche*, *fis*, eng. *flight*, nederl. *flits*; en het is opmerkelijk, dat het tegenwoordige fr. *flèche* mede tevens *pijl* en *stuk spek* beteekent, even als het hoogd. *flick* en het oudnederl. *vlick*. Roquesfort geeft tweederlei afleiding; *flèche*, *flic*, (pijl) houdt hij voor eene nabootsing van het geluid, veroorzaakt door het vliegen of snorren, dat de afgeschotene pijl (ook volgens de beschrijving van Van Velthom) veroorzaakt; en *flèche ou flic de lard* verklaart hij voor ons *vleesch*. In 't laatste echter ligt, duikt mij, de verwantschap met het hoogd. *flick*, *fleck*, stuk of lap, meer voor de hand; en, ook voor *pijl* genomen, kan het woord denzelfden oorsprong hebben, ziende op het spitse, strookige of langwerpige van den vorm, die bij ons aan verschillende voorwerpen den naam van *pijl*, en in 't fransch dien van *flèche*, doet geven.

SPREKWOORDEN. 225

FONA FLEISKUM KEHABEEN *a carnibus abstineant.* Bij de Zweeden wordt alleen het Verkens-vleesch *Flesk* genaamd; zie *Ihre* op het woord. Zoo ook in het Deensch en Noorweegsch. *Ménage* vergelijkt ons *Vleesch* met het Fransche *Fleche de lard*, eene zijde spek, of verkensvleesch, en haalt, bij die gelegenheid, ook, met nog meerder recht, aan het Eng. *a sitch of bacon*, een stuk gerookt, of gezouten, Verkensvleesch; want dit *sitch*, het Fransche *flèche*, A. S. *flyhte*, beteekent, volgens *Junius*, eigenlijk, eenen gescheurden, of wel eenen ingevoogden lap. In het Yslandsch is *Flycke* een gescheurd kleed; in het Nederl. *Flicke* een aangezeten lap, wapr van het Duitsche, en ons, ook bij *Kiliaan* gevonden wordende, *flicken*, lappen, en het, nog tegenwoordig in vol gebruik zijnde, *opslikken*. *Ihre* is van hetzelfde gevoelen, als *Junius*, meenende, dat *flac* oorspronkelijk beteekene *segmentum, frustum, portio de toto demta*; en dat daarvan het Angel-Sax. *flioce* beteekene *succidia, vel portio carnis suillae*. In het Allemannisch beteekent *flicci* een ham; in het oud-Duitsch is *vlyck* hetzelfde als eene zijde Speks, en *VLICKEN*, of *VLIKKEN*, *secare; diffindere* (*). Echter schijnt in de daad tuschen *Flesk*, *Fleisk*, *Fleisch*, eene naauwe verwantschap plaats te hebben; zie *Wachter* in *Fleisch*, *Ihre* in *Flesk*, en voornaamelijk *Junius*, *Glosar. Goth.* p. 424.